

ע"פ 8380/13 - המערער: עלי בן תייסיר נימר נגד המשיבה: מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8380/13

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: עלי בן תייסיר נימר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 27.10.2013 בת"פ 43992-01-13 שניתן על ידי
כבוד השופט י' נועם

תאריך הישיבה: כ"ו בתמוז התשע"ד (24.7.2014)

בשם המערער: עו"ד נאיל זחאלקה

בשם המשיבה: עו"ד אושרה פטל-רוזנברג

בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס

מתורגמן: מר עמראן עבד אל רחמן

פסק-דין

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט י' נועם) בת"פ 43992-01-13 מיום 27.10.2013 בגדרו נדון המערער ל-3 שנות מאסר בפועל ו-6 חודשי מאסר על-תנאי, והוא חוייב בתשלום פיצוי כספי למתלונן בסך של 3,000 ש"ח. כמו כן, הופעלו לחובתו של המערער 10 חודשי מאסר על-תנאי (מת"פ שלום י-ם 3500/09), ארבעה במצטבר וששה בחופף, כך שבסך הכל ירצה 40 חודשי מאסר.

עיקרי העובדות

1. המערער הורשע על-פי הודאתו בהסדר טיעון בשוד. במהלך הלילה שבין 18.1.2013-19.1.2013, בשעה 02:30, נכנסו המערער וחבריו לחנות מיני מרקט ברחוב הסורג 1 בירושלים. המערער פנה אל הקופאי, האני עבד גוואד (להלן: המתלונן) וביקש לרכוש משקאות אלכוהוליים. המתלונן סרב מפאת האיסור בחוק על מכירת משקאות אלכוהוליים בשעות הלילה. חברו של המערער פנה למוכר נוסף בחנות וביקש לרכוש משקאות אלכוהוליים, אך גם מוכר זה סרב לבקשה. המערער וחבריו הביעו חוסר שביעות רצון נוכח הסירוב למכור להם משקאות אלכוהוליים. המתלונן, אשר חשש מפני המערער וחבריו, התקשר אל בעלת החנות והעביר את השיחה לרמקול. בעלת החנות הודיעה למערער ולחבריו כי בכוונתה לקרוא למשטרה אם לא יצאו מן החנות. המערער וחבריו נעמדו אז מול דלפק הקופה, כשמצדו האחר עמד המתלונן. המערער קילל את המתלונן, איים עליו ועבר את סף הדלפק אל צדו של המתלונן, תוך שהוא דוחף אותו בעוצמה מספר פעמים. המתלונן נדחק אל ירכתי עמדתו והמערער חנק אותו בידו. המתלונן ניסה להדוף את המערער, אך המערער המשיך לחבוט בו, להכות אותו, להדוף אותו ולחנוק אותו בשנית. מכשיר הטאבלט של המתלונן נפל על הריצפה. המערער הרים את הטאבלט, המתלונן ניסה למנוע מהמערער לקחת את המכשיר, אך המערער נמלט מאחיזתו של המתלונן וברח מהחנות ביחד עם אחד מחבריו. במהלך האירוע עמדו חבריו של המתלונן ומנעו מהמוכר הנוסף לסייע למתלונן, וכמו כן מנעו מהמתלונן לצאת ולרדוף אחרי המערער. כתוצאה מהאירוע סבל המתלונן מכאבים, התקשה לנשום ופונה לבית חולים.

עיקרי גזר הדין

2. בגזר הדין צויין כי המחוקק ראה חשיבות רבה בצורך להגן על קניינו, גופו, חירותו וכבודו של האדם. מעשה השוד אמנם לא תוכנן מראש, אולם הייתה בו "משום הפגנת תעוזה עבריינית של ממש מצד הנאשם [המערער - נ' ס'], עת תקף בשעת לילה עובד בחנות במרכז ירושלים, רק בשל סירובו של העובד למכור לו משקאות אלכוהוליים". המערער לא הסתפק בכך, ונטל את מכשיר הטאבלט של המתלונן. מעשי האלימות היו קשים וכללו דחיפות, מכות חבטות וחניקה. המעשים החמורים שביצע המערער, לצד הצורך להגן על עובדי הלילה מחייבים ענישה מחמירה. בנסיבות אלה הועמד מתחם הענישה בטווח שבין שנתיים לחמש שנות מאסר.

3. בית המשפט המחוזי שקל לחומרה את עברו הפלילי של המערער, את העובדה שריצה בעבר עונשי מאסר בגין עבירות רכוש ואלימות ואת כישלון ההרתעה בעניינו. המערער ביצע את המעשים בזמן שתלוי ועומד נגדו מאסר על-תנאי למשך עשרה חודשים. לצד זאת, נשקלו לזכות המערער הודאתו, החרטה שהביע, נסיבותיו האישיות הקשות ותקופת 'מעצר הבית' הארוכה שבה היה נתון. בהתחשב במכלול הנתונים הטיל בית המשפט המחוזי על המערער כאמור שלוש שנות מאסר בפועל, וששה חודשי מאסר על-תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג פשע, או עבירת אלימות כלפי אדם שתסב חבלה של ממש. בית המשפט המחוזי הפעיל את עשרת חודשי המאסר על-

תנאי, ארבעה במצטבר וששה בחופף, כך שהמערער ירצה בסך הכל 40 חודשי מאסר. כמו כן הוטל על המערער לשלם פיצוי בסכום של 3,000 ₪ למתלונן בגין תקיפתו ובגין הטראומה שחווה.

המערער הגיש ערעור נגד גזר הדין.

עיקרי הטענות

4. לטענת המערער מתחם הענישה שנקבע בבית המשפט המחוזי מחמיר ואינו הולם את המעשים. המתחם שנקבע אף עולה על הרף שהתבקש על-ידי המשיבה - בין שנה וחצי לשלוש שנות מאסר. עוד טען המערער כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל ראוי לנסיבות ביצוע העבירה. המערער וחבריו נכנסו לחנות בכדי לקנות משקאות אלכוהוליים. האלימות שהופעלה על-ידי המערער כלפי המתלונן הייתה אך בשל סירוב המתלונן למכור למערער ולחבריו משקאות אלכוהוליים ולאור העובדה שהמערער היה שתוי. לא הייתה למערער כוונה ליטול את הטאבלט של המתלונן ורק לאחר שהבחין בנפילת המכשיר לקח אותו, כשהוא מתגבר על התנגדות המתלונן אשר אחז בו כדי למנוע ממנו לברוח עם הטאבלט. מכאן כי יסודות עבירת השוד לא התקיימו בשל האלימות המוקדמת שהפעיל המערער כלפי המתלונן, אלא אך בשל אירוע ההמשך בו התגבר המערער על אחיזת המתלונן. המערער הוסיף וטען כי מבלי להקל ראש בחומרת האירוע, בביצוע המעשים הוא לא הפעיל אלימות קשה ואכזרית כלפי המתלונן. הנזק למתלונן קל יחסית ומשכך לא היה מקום לקבוע רף ענישה גבוה כל-כך. המערער הוסיף וטען כי בית המשפט המחוזי לא ייחס משקל להודאתו ולנטילת האחריות מצדו. המערער הביע צער על ביצוע המעשים והביע רצון לתקן את דרכיו. המערער מכה על חטא ומודע לחומרת המעשים. האירוע לא היה מתוכנן וגלש לשוד באופן אקראי. על חבריו של המערער הוטלו עונשים קלים בהרבה. בנסיבות אלה, טוען המערער כי לא היה מקום להטיל עליו עונש העומד על הטווח העליון שהתבקש על-ידי המשיבה ויש להקל בעונשו באופן שיאפשר לו לשקם את חייו.

5. מנגד טענה באת כוח המשיבה על מסכת האלימות הכפולה, מהחל ועד כלה, ועל הכשרת הקרקע למעשה השוד. זהו שוד ספונטני, יש לדמותו לעונשיהם של שודדי פלאפונים, והענישה מוצדקת בשים לב להגנה המתחייבת של עובדי הלילה. בהתחשב במכלול, בנסיבות, בעבר הפלילי ובאינטרס המוגן - העונש ראוי.

דיון והכרעה

6. התמכרותו של המערער לאלכוהול ולסמים היא בעוכריו. אמת נכון הדבר, נסיבות ביצוע השוד אינן מן החמורות, אך חמורות דיון כדי להצדיק את העונש. תחילת המעשה בתקיפת אותו עובד חנות במרכז העיר, וכל כך למה? בשל סירובו למכור משקאות אלכוהוליים בהתאם לחוק. התקיפה היתה לשוד, בנטילת אותו מכשיר טאבלט. הדחיפות, המכות, החבלות והחניקה הם מעשי אלימות חמורים. שומה להגיב עליהם בענישה הולמת. יש לגמול למערער כגמולו, להוקיע את מעשיו, להרתיע אותו ואחרים שכמותו. לחובתו של המערער עבר פלילי. עודנו בן 22 וכבר הורשע בעבירות רכוש ואלימות, לרבות שוד מזויין. מאסר בפועל שריצה ומאסר על-תנאי שתלוי ועומד לחובתו לא הרתיעוהו. התסקיר העדכני מעלה ספקות לגבי נכונות אמיתית לשיקום. יש לקוות שהמערער ישתלב היטב בטיפול הגמילה בכלא.

על כל פנים, באשר לעונש - לא ראינו הצדקה להקל בו.

עמוד 3

לפיכך הערעור נדחה.

ניתן היום, ט' באב התשע"ד (5.8.2014).

שופט

שופט

שופט
